

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין עא.

מסורת הש"ס

(א) בזכריות חותם לוקח;
(ב) גיטין ע"י. חזק [ע' ד.];
(ג) קדושין כ"ג (א) גליל ע'
(ד) קדושין כ"ג: מיר
(ה) [עלף חז' ורש"י];
(ו) מוספס [מ"ד, ז'] קמן
ק"ג. ע"ש, (ח) [מוספסח
דנעסס פרח ז"י] קמן
ז"י. נעסס [מ"ד]
מ"ג, [מוספסח] שס
ע"ש, [ז'] גליל מ"א;
(ס) [מ"א] [שס];
(ז) [ספסר דעעלוק יד יד],
(ח) ממדד יד [ע"ש];
(ט) [דברסס חז' ע"ש];
(ק) [ז"ל חלונר, ד] [וע"ש]
מוס' קדושין כ"ג ד"ה ר"ר
אלעזר ר"ר.

תורה אור השלם

1. ואמר אל זקני בנינו זה סוד ומרה איננו שמע בקלנו וזולל וטסא: דברים כ
2. אל תהי שבכאי יין בולל בש' למי:
3. כי שבא וזולל יורש וקרעים תחבש נגדו: משלי כ כ
4. ואת כל שילתה תבצץ אל חור רהבך וזאת כל באש את העיר ואת כל שילתה בליל כל אלקיך וזללה כל עולם אל תבנה עוד: דברים יז
5. אל תשען כל יד לאלהים: דברים כז
6. ורא' את הנגע והנה נגע בקרית הבית שבעצרותי ויקריתו אל מדמת ומראיתו שפל מן העיר: ויקרא יז
7. ותפשו בו אבני ואמור ודוצאי אתו אל זקני עיר ואל שער קממ: דברים כ ט

גליון הש"ס

גבו' במאן בר"י. ע"י ת"י
יומא קצ ע"א ד"ה שני:
שם וישבתי על קברו. ע"י
ש"ע י"ד רס"י שקד:

הגהות הב"ח

(א) גַּם מֵאֵלָּן כִּדִּי יִהְיֶה.
וְצִד מֵשׁוֹם דָּסָל לְדַרְכֵּינָן
(לְהוֹת שׁוֹם בִּקְוָן) וְאִ"כ
וְצִד אֵל שׁוֹם לֵב קוֹל כְּאֵשׁ
וְאֵשׁ יֵל לֹ קוֹל כְּאֵשׁ דְּהִי
רִיחַ לְהוֹת כְּצוֹ וְאִמּוֹ שׁוֹם
וְאִ"כ אֵל הוּא סִרְסָא וְאִ"כ
אִלּוּמֵי הוּא דְּרִקְוָן הוּא
מִן הַסְּמִינִים וְאִ"כ אִלּא
לְהוֹת בֵּן סוֹרֵר מוֹרֵד:
(ב) רִשִּׁי דֵּי מִצְוֵתָּהּ
וְכִי מִצְוֵה מִצְוֵת
מִתְרַמֵּינִן: (א) רִוּחַ דֵּי
עַל מִנֵּת וְכִי הַמִּזְכָּה
לְאִבֵּי וְלִאֲמֹר אֵל נִמִּי:

חייב: משום ויין ושכר אל תשת וגו' ורעני ומצבאס למודו ואינו מואל: וקרעי ונעשה לו קרעים. משכח למודו ואינו עמאן ועממא מפרש בגמרא: גב' וואכל ברשות אחריס דלא בעית שלא דלראחא אציו ובכי האי גוונא ממשיך: עד שיקח בשר בנול. אבל אם גב' בצשר ויין עמאן לא: מדימי סעודה והמוכנת. שהיו מעות מוכנים לקנות מהם סעודה לאציו ולאמו דכיון דלכך מזדמנו משל אמו קרינן בזה דלאי גמיי שייכא בזה מדינא דבעלה חייב בצמזמותיה: על מנה שאין לצעליך רשות בזה. דאי לא אמר לה הכי רכזה בזה בנול עדיף ממינאיה: ואי נימא חייבי כריסות. שהיתה אמו על אציו בכרת כגון אחותו דלאו בת קדושין: סוף סוף אציו ואמו יניהו. והתא בקרא לא כתוב אישות באלו האלל אציו: בשום לאציו. בקול ומראה וקומה ועממא מפרש סוף סוף. ואז קול משמע מדלא כתוב בקדושין: אחד קריתיו ביו"ד: ואפילו מוואה אסת. ויכל שכן אחד מן החומשין או ספר מכל הנציאים שאזכרת השם כתובה שם ולא קרינא ביה את כל שלה ושורפת: לא תעשון כן לה' אלהיכם. ובתר ואזכרתם את שם כתיב: גרים וזה שיעור נגעים ושמי גרים: וכלל שמי האצנים דכתיב (ויקרא יד) וחללו שמי האצנים תרמי משמע ובכל אמת שיעור נגע: בקרן זוית. ואזות שמי האצנים יהיו בקרן זוית אחד בכותל זה ואחד בכותל זה והנגע משוך בשתייהן ואזכרו ב' גריסין וכתבו בגריס שהיא בכל אכן בגריס על גריס: מאי טעמא דר"א. דבעי קרן זוית: כתיב קיר. ומראה שפל מן הקיר (שם) חורבנה מפורא. חורבה מפורע. מתגרמין שגורא שנותן משם בית מנוגע: מאינין אותו. שלא יאהילו עליו דאכן מנוגעת מטמא בזהל דמזורע הוקש לתמא (אל לא תהי כמת) באתי גירס. ידיו קטועה: בננו זה. משמע שראים אותו: הרשין. אינן יודעין אם קבל דבריהם אם לאו שאם אדם איני מקבל אלא שומעין לו ואע"פ שראוין שאין מקיים מצותן מיהו איננו שומע בצקולנו כתיב ואיכא להפוכי בזכותי ולמדרש דבשעת הקול קאמרי דלא שמע דהאי קרא ימירא הוא כוליה כדלמך בגמ' (שם) מפרין בו. לאו משום התרעה גמורה ששאר עבירות שאין לוקין אלל בהתראה דהא התרתא עדים ציי ועוד וז ספק התראה הוא עובר הוא אם לאו שלא מיד בפניהם הוא עובר אלל בסתר ולאחר זמנן הוא עושה אלל מוכיחין אותו דבעינן ויסרו אותו (שם) שלא ירגיל ואם לאו שמע מלקין אותו ב"ד וילין לה' מוסרו אותו: גב' שמע מינה צעין קרא דכתיב. וסייעתא דשמואל צפ' גמרא דרין (עלי מה): כוליה

שנאמר בננו זה זהו

⁽⁶⁾ חייב: אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיאכל בשר וישתה יין: תנו רבנן אכל כל מאכל ולא אכל בשר שתה כל משקה ולא שתה יין אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיאכל בשר וישתה יין שנאמר וזולל וסובא ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר ² אל תהי בסובאי יין בזוללי בשר למו ואומר ³ כי סובא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה אמר ר' זירא ⁴ כל הישן בבית המדרש תורתו נעשית לו קרעים קרעים שנאמר וקרעים תלביש נומה: **מתני'** ⁵ יגנב משל אביו ואכל בשרשות אביו משל אחרים ואכל

על מנת שאין אבע"ד ב' סוגיא.
 זו כרז ששת דפ"ק דקדושין
 (דף גג) דלמר לרבנן אהני ליה
 תנאיה אבל ר' פ' (אליעזר) סבירא ליה
 דאפילו חי והא' גוונא אף קני לעבד
 בלא רבו ואין קנין אלא בלא בעלה
 ומ"מ מתינתין לא תקשה דהוה משני
 בדמי סעודה המוכנת ^(א) ללאו אי נמי
 רבי אלעזר הוה מוקי לה בשנתן לה
 בעלה דהא ר"א הוא דלמר בחוקת
 הבתים (ב"ב דף נא. ושם) אחד חיה אחד
 זה קתמה ואין הבעל אוכל פירות:
 בן

ברשות אחרים משל אחרים ואכל ברשות אביו אינו נעשה בן סורר ומורה ושיגנוב משל אביו ויאכל ברשות אחרים רבי יוסי בר' יהודה אומר עד שיגנוב משל אביו ומשל אמו: **גמ'** גנב משל אביו ואכל ברשות אביו אע"ג דשכיח ליה בעית משל אחרים ואכל ברשות אחרים אע"ג דלא בעית לא שכיח ליה וכל שכן משל אחרים ואכל ברשות אביו דלא שכיח ליה ובעית עד שיגנוב משל אביו ויאכל ברשות אחרים דשכיח ליה ולא בעית: רבי יוסי בר' יהודה אומר עד שיגנוב משל אביו ומשל אמו: אמו מנא לה? מה שקנתה אשה קנה בעלה אמר רבי יוסי בר' חנינא מסעודה המוכנת לאביו ולאמו והאמר רבי חנן בר מולדה אמר רב הונא אינו חייב עד שיקנה בשר בזול ויאכל יין בזול וישתה אלא אימא מדמי סעודה המוכנת לאביו ולאמו איבעית אימא? דאקני לה אחר ואמר לה על מנת שאין לבעלך רשות בהן: **מתני'** יהיה אביו רוצה ואמו אינה רוצה אביו אינו רוצה ואמו רוצה אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיהיו שניהם רוצין רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו נעשה בן סורר ומורה: **גמ'** מאי אינה ראויה אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות ב"ד סוף סוף אבהו נינהו ואמיה אמיה נינהו אלא בשוה לאביו קאמר תניא נמי הכי רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו שוה לאביו בקול ובמראה ובקומה אינו נעשה בן סורר ומורה מאי טעמא דאמר קרא איננו שומע בקולנו מדקול בעינן שוין מראה וקומה נמי בעינן שוין כמאן אזלא הא דתניא בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב? דרוש וקבל שכר? כמאן? (כרבי יהודה איבעית אימא ר' שמעון היא דתניא אמר רבי שמעון וכי מפני שאכל זה תרוממר בשר ושתה חצי לוג יין האימילקי אביו ואמו מוציאין אותו לסקלו אלא לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וקבל שכר אמר ר' יונתן אני ראיתיו וישיבתי על קברו כמאן אזלא הא דתניא? עיר הנדחת לא היתה ולא עתידה להיות ולמה נכתבה דרוש וקבל שכר כמאן בר' אלעזר דתניא? רבי אלעזר אומר כל עיר שיש בה אפילו מזוזה אחת אינה נעשית עיר הנדחת מאי טעמא אמר קרא ואת כל שללה תקבוצין אל תוך רחבה ושרפת באש וכיון דאי אכא מזוזה לא אפשר דכתיב? לא תעשון כן לה' אלהיכם אמר רבי יונתן אני ראיתיה וישיבתי על תילה כמאן אזלא הא דתניא? בית המנוגע לא היה ולא עתיד להיות ולמה נכתב דרוש וקבל שכר כמאן בר' אלעזר בר' שמעון דתנן? ר' אלעזר ברבי שמעון אומר הלעולם אין הבית טמא עד שיראה כשתי גריסין על שתי אבנים בשתי כתלים בקרן זוית ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס מאי טעמא דר' אלעזר ברבי שמעון כתיב? קיר וכתוב? קירות איזהו קיר שהוא כקירות הוי אומר זה קרן זוית תניא? אמר רבי אלעזר בר' צדוק מקום היה בתחום עזה והוי קורין אותו חורבתא סגירתא אמר רבי שמעון איש כפר עכו פעם אחת הלכתי לגליל וראיתי מקום שמציינין אותו ואמרו אבנים מנוגעות פינו לשם: **מתני'** יהיה אחד מהם גידס או חגיר או אלס או סומא או חרש אינו נעשה בן סורר ומורה שנאמר ותפשו בו אביו ואמו ולא גרמין והוציאו אותו ולא חגרין ואמרו ולא אלמין בננו זה ולא סומין איננו שומע בקולנו ולא חרשין מתרין בו בפני שלשה ומלקין אותו חור וקלקל נדון בעשרים ושלשה ואינו נסקל עד שיהיו שם שלשה הראשונים ה בפניהם: **גמ'** שמעת מינה? בעינן קרא דכתיב שאני הכא דבוליה

עין משפט
נר מצוה

בב א מיי פ"ד מהל' ט"ת
הלקט ס' סנה עשין יב
טושה"ק י"ד ס' רמו סקיע
טז:
בד ב מיי פ"ז מהל'
ממריס הלכה ב'
בה ג מיי פ"ג מהל' זכיה
ומתנה הלכה יב סנה
עשין י"ב טושה"ק הא"ע
ס' פה סקיע יא וטושה"ק
י"ד ס' רכב):
בו ד מיי פ"ז מהל'
ממריס הלכה י:
בז ה מיי פ"ד מהל'
זכרת הלכה א:
בח ו מיי פ"ז מהל'
ממריס הלכה י:
בכז ז מיי ס' הלכה ז:
בכח ח מיי ס' הלכה ז:

מוסף רש"י

[illegible]

(לקמן 19).